

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitvlvm II. Monachi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

TITULUS XXXV.

DE STATU MONACHORUM , ET CANONICO-
RUM REGULARIUM.

Præcedentibus Titulis aetum est de Regularibus, quoad eorum ingressum in Religionem, quæ & Conversio dicitur; consequenter de votis eorum, & professione; nunc vero de eundem statu, & conversatione subiicitur

CAPITULUM I.

Theodosius.

PARAPHRASIS.

Episcopus, cui Monachi subditi sunt, Presbyterum ipsis providere debet, à quo Sacrificia, & Sacraenta percipiunt; sed nec Episcopus, nec Presbyter ille oneribus, vel exactioribus monasteria aggravare debet: ut etiam habetur in c. nimis 16. de excessibus Pralat. c. quam sit s. causa 18. q. 2.

CAPITVLVM II.

Monachi.

PARAPHRASIS.

Non recipiantur Monachi in monasterium pro pretio, nec permittantur habere peculium; neque in oppidis, aut villis per parochiales quascunque Ecclesiæ singuli habitare permittantur, sed in majore Conventu, vel cum fratribus aliquibus maneat; neque soli inter sacerdotes homines versentur. Qui peculium habuerit, nisi Abbas ejus administrationem ipsi permiserit, ab altaris communione

removeatur: qui in extremis cum peculio fuerit inventus, & dignam penitentiā non egerit, oblatio pro ipso nota fiat, neque Ecclesiasticam inter fratres habeat sepulturam; idque in omnibus Religiosis observandum. Abbas vero, qui in talibus cavendis negligens fuerit, ab officio amoveatur. Prioratus & obedientiae pro pretio non tradantur; alioqui tam dantes, quā accipientes ab officio, vel ministerio deponantur. Priors autem, cum in Ecclesijs Conventualibus per Capitulorum electionem constituti fuerint, mutari non debent, nisi ob manifestam, & rationabilem causam, videlicet, si fuerint bonorum dilapidatores, aut incontinenter vixerint, vel simile quid egerint, vel denique, si ob necessitatem majoris administrandi officij, cum Fratrum consilio transferendi sint. Ita Alexander III, in Con. Gen.

SUMMARIUM.

1. Pro professione non potest aliquid recipi, ut pretium.
2. Quomodo peculium Religiosus habere possit?
3. Priors Conventuales, qui per electionem Capitali constituuntur, sunt veri Prelati.

Notandum primò. Pro professione, aut receptione in Religionem non potest aliquid accipi ut pretium; at vero pro sustentatione persona aliquid accipere, nota est per se illicitum. Hanc rem fusè tradidi l. 4. t. ult. c. ult. n. 39, ubi dixi, permisum id esse, si monasterium inopiat prematur, aut

440 Decret. Gregor. Lib. III. Tit. XXXV. Cap. III.

aut consuetudo obtineat, ut quidpiam nomine dotis, aut sustentationis accipiatur, sicuti in monasterijs Monialium sit.

2 Notandum secundò. Religiosus peculium habere non potest, nisi quoad administrationem, & usum à Superioris libera voluntate dependentem, qui eidem auferre, & concessum usum arbitratu suo revocare possit. Ita hic & in c. 8. hoc tit. explicavi l. 4. t. 5. c. 7. n. 12.

3 Notandum tertio. Piores Conventuales, qui per electionem Capituli constituantur, sunt veri Prælati, & dignitatem habent, sicuti Abbates c. 1. de præb. quamobrem amoveri non possunt c. nullam 9 causa 18. q. 2. nisi ob dilapidationem bonorum, incontinentiam, vel aliam causam Canonicam, uti docui in c. 4. §. de adulterijs, de judicij, & habetur infra in c. 6. §. quod si hoc tit. Alij autem sunt Piores claustrales, de quibus in c. cit. 8. qui obedientiariori sunt, ad nutrum Abbatis amovibiles, cum impossibile sit, ut aliquis in monasterio Monachus sit, cui Abbas, & Conventus commiserit officium, aut administrationem, & non sit obedientiarius, atque amovibilis à Prælato cit. c. 8. §. nec alicui & cit. c. nullam, & notat Gloss. hic verbo perpetuò.

Notandum quartò. Monachi soli habitare non debent in parochijs, ut hic & in c. ult. de capellis Mon.

CAPITULUM III.

Recolentes.

PARAPHRASIS.

Monet Alexander III. Cistercienses 1. ut regulam servent secundùm primavam institutionem, 2. Præcipit, ut domus Religiosa Cisterciensibus aggregata eorum mores servet.

SUMMARIUM.

x. De Cisterciensium instituto.

2. Paupertas plurimam conferit ad perfectionem consequendam.

3. Abusus privilegiorum tollit ea.

Notandum primum. Ordo Cisterciensis, licet regulam S. Benedicti tenet, majorem tamen paupertatem, & austernitatem adjectit anno Christi 1098, sub Roberto primo Abate monasterijin Sylvâ Cisterciuum constructi: postea S. Bernardus cum annum Christi 1113, Clavarallense monasterium, & alia plurima ejus Ordinis fundavit, ut tum ob hanc caulam, tum ob estimiam ejus sanctitatem Cisterciensium communis parents habitus sit. Legi potest Suarez t. 4. de Relig. l. 2. de varii, nro. c. 3. n. 3.

Notandum secundum, Cisterciensies Monachi olim non poterant possidere beneficiaria altarium, aut parochias, nec decimas molendina, villas, neque habens ruris, aut jurisdictiones in subalitos, neque legittimas exterritorum in Ecclesiasticis, quare ob hanc paupertatis proficiencia, alias que regulæ austeriorum, Ordo Cisterciensis inter omnes alios, qui S. Benedicti regulam profitentur, arctissimus censetur, secundum Gloss. in c. non est 7. de reg. At vero progrediente tempore Roman Pontifices permisérant, ut Cistercienses ea, quæ fuc dixi, videlicet molendina, vilas, vallias, Ecclesiæ &c. possidere possint, ut videtur est apud Rodriguez t. 3. reg. 9. 75. 4.

Notandum tertium. Pauperes effriter, & auctrix Religiosi instituti, & plurimum conferit ad perfectionem consequendam; hæc enim in charitate constitutæ paupertas autem charitatem conservat, at vero cupiditas rerum terrenarum extinguitur, quamobré Greg. XIII. in exar. Auctoritate ait, paupertatem esse Religionis murum & propugnaculum, & S. Thomas 2.2.9. 3. a. 3. primum Religionis fundamentum esse paupertatem voluntariam, consequenter inter causas, ob quas Religio à prima fervore deficeret, principem locum tenet paupertatis relaxatio; sicut S. Bonav. & alij testantur apud Antonium Perez in Reg.